

KIRÁLY LÁSZLÓ

Férfiak a parton

Farkas Árpádnak

Szembejön a tenger és felkorbácsol,
szemünkben villámlik,
a határtalanság sós levegője izgat,
közelebb vagyunk a kincshez –
komor férfisor a parton, akár a hullámtörő
szikla-fejei.

Keresztbe feszített karok a mellen
és a tenger felé kilövellt tekintet.

Ma nincs simuló ébredés az asszonyok mellett,
más a hajnal, másként bukkan a Nap,
a parton csak férfiszemek égnak –
s odahaza az asszonyokba belenyilall
az egyedüllét, végigvonaglik rajtuk, jaj,
a férfiak cimpája remeg, megéreztek
a messzeséget!

De a tenger jön és felkorbácsol,
és szemünkben villámlik –
nehéz a halászoknak, de vissza se nézz,
pillantást se vessél a partra!
Érzed, Odüsszeusz?! –
megtér összehúzott szemedbe a kíváncsiság,
izmaidba a vér,
és én távolból hallom az az asszonyt,
ki így imádkozik: a parton áll, uram,
megérezte a messzeséget –
de átkozott legyen, ki visszatartja...
hallod, Odüsszeusz? –
a sorból némelyik nagyon messze ér el.
Nem történik semmi – talál egy búgó kagylót,
mely elkíséri búgó zenével...